

naar en Mand kommer i Kirke. Mangen en Søndag om Vinteren tager Præsten igen hjem fra Kirken, fordi der ingen er, som ønsker at høre paa ham, og ikke alene det, men Menigheden har søgt andre Veje for at faa tilfredsstillet sin religiøse Trang. De søgte først at faa løst Sognebaand til en Nabopræst, det var det fredeligste og naturligeste Skridt. Mærkelig nok var Vejen her lukket. Sikker paavirket, mener man, fra højere kirkelige Autoriteter nægtede Nabopræsten at tillade disse Følt at løse Sognebaand til ham, og Forholdene have da nu udviklet sig saaledes, at der er virkelige Krigsforhold i denne Menighed, saa at man derneede fra skriver til Prædikanter andet Steds og opfordrer dem til at komme til Stede. Men da det naturligvis ikke kan lykkes at faa Præster af Folkekirken til at komme under disse Forhold, har man henvendt sig til katolske Præster, og der virkes nu tvært imod fra katolsk Side i denne Menighed. Det er allerede under Overvejelse at bygge noget i Retning af et Bedehus eller Kapel derneede, og der er Planer fremme om at begynde en Propaganda udgaende derfra, man vil lave Skole og begynder med al den Hjælp, som Katolikkerne evne at stille paa Venene for Fattigfolk og Fattigfolks Børn. Forholdene ere virkelig ved at tage Fart derneede, men selv bortset derfra er en Menighed heller ikke tjent med bestandig at svare Skat til Kirke og Præstelønning og saa alligevel ingen Præst have. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Kultusminister, om han har gjort noget for at raade Bod paa disse Forhold eller agter at foretage sig noget for at tilvejebringe fredeligere Forhold, hvilket kun kan ske derved, at den nuværende Præst fjernes. Jeg skal omtale endnu en Ting, som angaar min Valgkreds. Det er en Sag, som det ærede Medlem for Røge (Alberti) allerede har bragt paa Bane. Det ærede Medlem for Røge forspøgte paa en, som det synes, halvt spøgende Maade at anbefale Røge som det rette Sted for Jonstrup Seminarium. Jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem for Røge ikke kunde bevare sin Alvor, da han gjorde det. Jeg vilde heller ikke kunne bevare min Alvor, hvis jeg foreslog noget lige saa urimeligt, nemlig at flytte Seminariet til Ringsted, det vilde der ikke være nogen Mening i, og hvis jeg havde foreslaaet det, vilde jeg ogsaa selv have let og gjort det under Tingets Sætter, ligesom da det ærede Medlem foreslog Røge. Det falder mig ikke ind, men jeg vil foreslaa den højtærede Kultusminister at flytte dette Seminarium, hvis det skal flyttes, til Haslev. Jeg ved, at den højt-

ærede Kultusminister ikke ønsker at flytte Seminariet til nogen Kjøbstad, og det frembyder sig da straks, at Haslev ikke er nogen Kjøbstad. Den forbinder med det at være en Landsby den Førdel, at der findes det fornødne Antal Skolebørn i Skolen, til at Seminarieeleverne kunde faa den fornødne Dvælse, og dertil kommer, at Bregentved med sine smukke Skove og herlige Omgivelser ligger umiddelbart derved, saa at den forfriskende Natur vil være til rede for Seminarieeleverne, naar de ønske at lufte sig ovenpaa deres anstrengende Arbejde. Hvis dette Sted imidlertid ikke skulde behage den højtærede Kultusminister, vil jeg foreslaa, at Seminariet bliver flyttet til Sorø. Jeg finder ingenlunde, som det ærede Medlem for Røge, at det vilde være urimeligt at flytte Jonstrup Seminarium til Sorø. Jeg finder tværtimod, at det var i højeste Grad rimeligt. Det falder straks i Øjnene, at Naturen i den Egn særlig egner sig for en saadan Skoles Elever, thi Omgivelserne ere behagelige, men desuden maa jeg ogsaa henpege paa, at der der findes ganske overordentlig store og rige Samlinger, som vilde kunne staa til Disposition ogsaa for et Seminarium. Jeg tror netop, at den Tanke som oprindeligt har været til Stede ved Akademiets Oprettelse, paa den fuldstændig og smukkeste Maade vilde blive realiseret, naar man gjorde dette store Undervisningsmateriale tilgængeligt ikke alene for den lærde Skole, men ogsaa indirekte for Folkeskolen derved, at det blev brugt til Optragelsesmiddel for Almuekolens Lærere. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa disse to Steder som særlig egnede til dette Anlæg, hvorimod Røge forekommer mig ganske urimeligt.

Frederiksen: I den store Tale, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) holdt i Gaar, sagde han blandt andet, at et Fremstridsparti bør altid sætte som Insription paa sin Fane: Gode Ret for alle, hvilket med andre Ord vil sige, at ingen enkelt Samfundsinteresse og ingen enkelt Samfundsklasse kan sættes over de andre. Jeg er entydig med det ærede Medlem i dette saavel som i det meste af, hvad det ærede Medlem sagde, og derfor er der ogsaa en Ting, som jeg finder mig foranlediget til at henlede Opmærksomheden paa. Der er nu her under Finanslovens forste Behandling tale om de forskellige Samfundsklassers Stilling og særlig om, hvad der bør gøres for Landbrug, Fiskeri, Haandværk, Industri og andet mere. Men saa vidt jeg her har fulgt Forhandlingerne, — og jeg